(29) И като чухѫ ученицитѣ му, дойдохѫ и
дигнѫхѫ трупътъ му, и положихѫ го въ
гробъ.
(30) И [ч]събрахѫ се апостолитѣ при Иису-
са та му извѣстѣхѫ всичко, и колкото на-
правихѫ и колкото поучихѫ. (31) И [ш]рече
имъ: Дойдѣте вий сами настрана въ пусто
мѣсто, и починѣте си малко; защото [щ]бѣхѫ
мнозина които идѣхѫ и отивахѫ, и нито да
ядатъ имахѫ врѣме. (32) И [в]отивахѫ въ
пусто мѣсто съ ладията настрана. (33) И
видѣ ги народътъ като отхождахѫ, и мнози-
на го познахѫ; и стекохѫ се тамъ пѣши
отъ всичкитѣ градове, и пристигнѫхѫ прѣди
тѣхъ, и събрахѫ се при него. (34) И [ы]като
излѣзе Иисусъ видѣ много народъ, и смили
се за тѣхъ, понеже бѣхѫ като овци които
нѣмахѫ пастирь; и [ь]начѧ да ги поучава
много.
(35) И [ѣ]понеже бѣше вече станало кѣсно,
пристѫпихѫ при него ученицитѣ му, и каз-
вахѫ: Мѣстото е пусто, и кѣсно е вече:
(36) Распусни ги да идатъ по околнитѣ ко-
либи и села и да си купятъ хлѣбъ, защото
нѣматъ що да ядатъ. (37) А той отговори и
рече имъ: Дайте имъ вий да ядатъ. И каз-
ватъ му: [ю]Да идемъ ли да купимъ за дѣстѣ
пѣнязи хлѣбъ и да имъ дадемъ да ядатъ?
(38) А той имъ казва: Колко хлѣба имате?
Идѣте та виждте. И като узнахѫ, казватъ:
[я]Петь, и двѣ риби. (39) И повелѣ имъ да
турятъ всичкитѣ да насѣдатъ по зелената
трѣва на трапези на трапези. (40) И насѣ-
дахѫ на лѣхи на лѣхи, по сто и по пе-
десеть. (41) И като зѣ петьтѣ хлѣба и дѣвѣ-
тѣ риби, погледнѫ на небето и [ѫ]благосло-
ви; и прѣломи хлѣбоветѣ, и даваше на уче-
ницитѣ си да наслагатъ отъ прѣдѣ имъ, и
двѣтѣ риби раздѣли на всичкитѣ. (42) И я-
дохѫ всички и наситихѫ се. (43) И дигнѫхѫ
отъ укрухитѣ дванадесеть коша пълни, и
отъ рибатѣ. (44) А онѣзи които ядохѫ хлѣ-
боветѣ бѣхѫ около петь хиляди мѫжие.
(45) И [ѭ]тутакси повуди ученицитѣ си да
влѣзѫтъ въ ладията и да идѫтъ прѣди *него*
отвѫдь къмъ Витсаида, доклѣ распусне той
народътъ. (46) И като ги распусне, отиде
на гората да се помоли. (47) И [а]когато се
свечери, ладията бѣше вѣрѣдъ морето, и
той самъ си на земята. (48) И видѣ ги че
се мѫчатъ въ гребание съ лопатитѣ, защото
имъ бѣше вѣтрътъ противенъ; и около чет-
вертата стража на нощта тръгнувъ къмъ
тѣхъ като вирѣше по морето, и [б]искаше да
ги измине. (49) А тѣ като го видѣхѫ че хо-
ди по морето възмнѣхѫ че е привракъ, и
извикахѫ; (50) защото го всички видѣхѫ и
смутихѫ се. И тутакси проговори съ тѣхъ
и казва имъ: Дързайте! азъ съмь, не бойте
се! (51) И възлѣзе при тѣхъ на ладията, и
уйхнѣ вѣтрътъ. И ужасавахѫ се въ себе си
твърдѣ много, и чудѣхѫ се. (52) Защото [в]не
разумѣхѫ поради хлѣбоветѣ, [г]понеже сърд-
цето имъ бѣ затвърдѣло.
(53) И [д]прѣминѫхѫ та дойдохѫ въ земята
Генисаретска и се извезохѫ на пристани-
щето. (54) И когато излѣзохѫ изъ ладия-
та, тутакси го познахѫ; (55) и завтекохѫ
се по всичкитѣ онѣзи околни *мѣста*, и
начнахѫ да носятъ на одрове болнитѣ тамъ
дѣто чуяхѫ че е. (56) И дѣто влѣваше въ
паланки или въ градове или въ села, турѧхѫ
по пазаритѣ болнитѣ, и моляхѫ му се [е]да се
допрѣтъ поне до политѣ на дрехитѣ му; и
колкото се допираха исцѣлявахѫ се.

ГЛАВА 7.

И [а]събратъ се при него Фарисеитѣ и нѣ-
кои отъ книжницитѣ, които бѣхѫ дошли отъ
Иерусалимъ. (2) И като видѣхѫ нѣкои отъ у-
ченицитѣ му че ядатъ хлѣбъ съ рѫцѣ нечисти,
сирѣчь немити, укорихѫ ги. (3) (Защото Фари-
сеитѣ и всичкитѣ Юдеи, ако си не умиятъ
рѫцѣтѣ до лактитѣ, не ядятъ, дръжаще прѣданието
на старитѣ; (4) и отъ пазаръ *кога се срѫщатъ*,
ако се не умиятъ, не ядатъ. Има и
други много *обичаи* които сѫ приели да дръ-

ч Лука 9; 10.
ш Мат. 14; 13.
щ Гл. 3; 20.
в Мат. 14; 13.
ы Мат. 9; 36. 14; 14.
ь Лука 9; 11.
ѣ Мат. 14; 15. Лука 9; 12.
ю Числа 11; 13, 22. 4 Цар. 4; 43.
я Мат. 14; 17. Лука 9; 13. Иоан. 6; 9.
ѫ Бж. Мат. 15; 34. Гл. 8; 5.
ѭ 1 Цар. 9; 13. Мат. 26; 26.
ѩ Мат. 14; 22. Иоан. 6; 17.
а Мат. 14; 23. Иоан. 6; 16, 17.
б Бж. Лука 24; 28.
в Гл. 8; 17, 18.
г Гл. 3; 5. 16; 14.
д Мат. 14; 34.
е Мат. 9; 20. Гл. 5; 27, 28. Дѣян. 19; 12.

а Мат. 15; 1.